

SERRAT DE LA PASTERETA

Sac de Paciència (6a, 80 m)

Primera:

R. Darder i J. Rovira (1993)

Material:

10 cintes exprés i un Camalot #0.5

◇ clau
* parabolts

Navegar per aquest magnífic pany de conglomerat, que és la cara oest de la Pastereta, cercant la millor opció, esdevé tot un repte difícil de rebutjar i la “Sac de Paciència” un bon desafiament per posar-nos a prova; dues tirades de bona continuïtat sobre aquests forats tant característics del sud montserratí i un equipament encertadíssim, fan que l'escalada esdevingui mantinguda i no permeti baixar la guàrdia en cap moment. Tot i ser només dos llargs i els dos en placa, l'escalada és prou variada, amb un primer llarg on els petits forats i la tècnica de peus seran fonamentals i una segona tirada on l'exel·lent roca cantelluda de la Pastereta pren tot el protagonisme i ens ajuda a progressar amb pas ferm. Imprescindible.

- Via: Sac de Paciència
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 80 metres
- Equipament: Via equipada amb parabolts i algun clau
- Material: 10 cintes exprés i un Camalot #0.5
- Orientació: Oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda dreta. Deixem el cotxe al costat de la pista i seguim el camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta.

[Veure l'aproximació amb Google-Maps](#)

L1(6a)

La via s'inicia uns metres a l'esquerra de la [Vilmanbar](#). El primer llarg, mantingut des de l'inici i de dificultats obligades ens fa navegar a dreta i esquerra buscant la millor opció. En aquest primer llarg una bona col·locació de peus serà fonamental per progressar. A mitja tirada trobem un tram on les assegurances allunyen, però un Camalot #0.5 a un bon forat fa que els nervis no vagin a més. Als darrers metres agafem una mena de fissura que ens permet entrar relaxadament a la reunió. 40 metres.

L2(6a)

El misteriós segon llarg és senzillament una meravella. Veiem la primera assegurança força

amunt i en diagonal a l'esquerra i cap allí hem d'anar. Abans però, podrem col·locar de nou el Camalot #0.5 a un forat que sembla fet expressament per aquesta peça. Poc abans d'arribar al parabolt que veiem des de la reunió trobarem un clau mig amagat difícil d'encintar. Ataquem un tram un xic extraplomat amb bons cantells i en tendència cap a la dreta ens endinsem a una mar de conglomerat generós en cantell però escadusser en assegurances, que ens obliguen a una escalada mantinguda i vertical. Poc a poc la placa va prenent una inclinació més amable fins la segona reunió. 40 metres.

Descens:

Amb corda doble de 60 un sol ràpel fins a peu de via, sinó dos de 30. Es pot continuar amunt anant a buscar els llargs superiors de la [Vilmanbar](#) o la [Funció Clorofil·la](#).

El que més m'ha agradat:

- Roca de la bona de la cara sud.
- Mantinguda i amb trams preciosos.
- La distància entre assegurances ens fa escalar concentrats.